

vis, foretager Tilbygning til disse, for saa vidt saadanne Foranstaltninger anbefales af fornævnte Kommissioner. Det maa nemlig anses for meget rimeligt, at man, naar man kommer til en Reform af de nu bestaaende højst uehdige Jordfordelingsformer i de sønderjydske Landsdele, i mange Tilfælde vil dele en større Ejendom i spredt beliggende Arealer, maaske 3 Ejendomme, og foretage Udflytning af Bygningerne, saaledes at den rette Beliggenhedsform kan opstaa. Men denne Opførelse af Bygninger vil i Øjeblikket, navnlig med den Kapitalknaphed, som i særlig Grad hersker i de sønderjydske Landsdele, møde store Vanskeligheder. Lovforslaget gaar da ud paa, at Finansministeren af Laanemidlerne skal kunne anvende 4 Mill. Kr. i et Tidsrum af mindst 10 Aar mod en Rente af 4 pCt. for at fremme ikke blot Mageløgsvirksomheden, men ogsaa Udflytningen af Bygninger. En saadan Begunstigelse er ikke enestaaende i dansk Lovgivning. Jeg skal ikke nævne, i hvilke Tilfælde den har fundet Sted — det staar i Bemærkningerne —, men det er min Opfattelse, at her foreligger et ganske særligt Forhold, og at det er rigtigt paa ganske særlig Maade at støtte Bestræbelserne for at indføre Forbedringer. Med Hensyn til Udgiften paa 4 Mill. Kr. gaar Forslaget kun ud paa, at der anvendes de Midler, som efterhaanden vender tilbage til Laanekasserne, altsaa Midler, som een Gang er ført til Udgift i Statsregnskabet. Der er altsaa ikke Tale om at paabyrde hverken Budget eller Regnskab yderligere Udgifter.

Jeg anser dette Lovforslag for at gaa ud paa overordentlig nyttige og formaalstjenlige Foranstaltninger og skal med disse Ord anbefale dette Lovforslag som de tidligere til Tingets Velvillie.

Formanden: Jeg giver derefter Indenrigsministeren Ordet, for at han kan fremsætte det for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg skal have den Ære at fremsætte for det høje Ting Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 101 af 29. April 1913 om Hjælpekasser. Lovforslagets Hensigt er for Finansaaret 1924—25 at fastsætte Maksimalydelsen fra Staten til Hjælpekasserne til det samme Beløb, som var fastsat for Finansaaret 1923—24, nemlig 750 000 Kr. Jeg skal tilde mig at anbefale dette Lovforslag til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling.

Formanden: Jeg giver dernæst Ordet til det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, for at han kan forelægge det tidligere anmeldte Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Niels Frederiksen): Paa det radikale Venstres Vegne har jeg den Ære for det høje Ting at forelægge Forslag til Lov om Driftslaan til mindre Landbrugere. Der er gentagne Gange gennem de senere Aar fremsat Krav fra det mindre Landbrug om Statens Støtte til en rimelig Driftskredit. Dette Krav er i Øjeblikket mere berettiget end nogen Sinde før paa Grund af de vanskelige Laane- og Pengeforhold, særlig i det mindre Landbrug, fortrinsvis blandt Nybyggere. Lovforslaget tilsigter at opfylde dette Krav og at ordne Forhold, som gentagne Gange har været diskuteret her i det høje Ting. Jeg skal derfor kun ganske kort omtale det væsentlige af dette Lovforslags Indhold.

Det gaar ud paa at skabe en Drifts-laanefond ved Hjælp af Tilbagebetaling af de i Henhold til Lov Nr. 166 af 20. Maj 1918 udstedte Driftslaan til mindre Jordbrugere til et Beløb af omkring 5 Mill. Kr., der nu efterhaanden indgaar til Statskassen. Det foreslaas at bevare disse indkommende Beløb til en Drifts-laanefond med et Tilskud fra Staten paa 1 Mill. Kr. aarlig i 10 Aar. Laanene skal gives paa samme Vilkaar efter samme Principper, som ligger til Grund for Grundforbedringslaanene, der blev vedtaget i Fjor. Disse Vilkaar gaar kort og godt ud paa, at man forlanger Kommunens Garanti for Halvdelen af det Rentetab, som Staten eventuelt kan lide ved Drifts-laanene, der kan andrage indtil 1 500 Kr. for hver Laantager. Den her foreslaaede Ordning er paa flere Maader i Overensstemmelse med de Tanker, der blev fremsat i Landbokommissionen af 1911, om Drifts-laan til mindre Jordbrugere, men adskiller sig derfra ved, at man forlanger Kommunens Garanti i Stedet for solidarisk Garanti af dertil oprettede og indrettede Foreninger. Om dette Forhold ønsker jeg blot at bemærke, at særlig af Hensyn til Nybyggerne vil det være ønskeligt at bruge denne Form, fordi det, saaledes som de økonomiske Forhold er, kan blive vanskeligt for disse at blive optaget i Laaneforeninger med solidarisk Garanti.

Ud fra disse Betragtninger har vi formet Lovforslaget, som jeg hermed anbefaler til det høje Tings hurtige og velvillige Behandling. Da det er enkelt og let overskueligt, tror jeg, der er Tid nok til at faa det vedtaget i denne Samling, hvis der i den høje